

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย กับผลกระทบจากวิกฤติหนี้สาธารณะในสหภาพยุโรป

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้เข้าประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมนับแสนล้านบาทต่อปี ปัจจุบันอัญมณีและเครื่องประดับเป็นสินค้าส่งออกหลักของไทยประเภทหนึ่ง มีมูลค่าการส่งออกสูงอยู่ในอันดับที่ 3 รองจากเครื่องคอมพิวเตอร์ (รวมถึงอุปกรณ์และส่วนประกอบ) และรถยนต์ (รวมถึงอุปกรณ์และส่วนประกอบ) ตามลำดับ โดยมูลค่าการส่งออกคิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 6 ของมูลค่าการส่งออกโดยรวมของไทย และมีสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุด แต่หากพิจารณาเป็นกลุ่มประเทศแล้ว สหภาพยุโรป¹ ถือเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุด โดยมีมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) คิดเป็นสัดส่วนเกือบ 1 ใน 3 หรือราวร้อยละ 29 ในขณะที่มูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 21 ดังนั้น วิกฤติหนี้สาธารณะในยุโรปที่หลายประเทศกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน จึงเป็นความท้าทายสำหรับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ที่มีสหภาพยุโรปเป็นตลาดส่งออกสำคัญว่าจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด และผู้ประกอบการไทยควรปรับตัวอย่างไรเพื่อก้าวผ่านวิกฤติการณ์ดังกล่าว

1. วิกฤติหนี้สาธารณะในสหภาพยุโรป

1.1 จุดเริ่มของปัญหา

ปัญหานี้สาธารณะและการขาดดุลการคลังในระดับสูงของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปในปัจจุบันเป็นผลมาจากปัญหาที่สะสมมานาน 3 ประการ ได้แก่ ปัญหาการหนี้สาธารณะที่มีอยู่สูงก่อนมีการใช้เงินสกุลยูโร ปัญหาการขาดดุลการคลังอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ใช้เงินสกุลยูโร และประการสุดท้ายสืบเนื่องมาจากผลกระทบจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจการเงินโลกเมื่อปลายปี 2551²

ในช่วงก่อนปี 2545 ที่ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปได้รวมตัวกันใช้เงินสกุลยูโร³ สมาชิกบางประเทศ เช่น กรีซ อิตาลี ต่างประสบกับสภาพการมีหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในระดับที่สูงเกินร้อยละ 100 โดยเฉพาะกรีซมีระดับหนี้สาธารณะต่อ GDP สูงเกินร้อยละ 100 ติดต่อกันมาตั้งแต่ปี 2538 (ยกเว้นในปี 2541) รวมถึงมีการขาดดุลการคลังหรือขาดดุลงบประมาณอยู่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากการใช้จ่ายของรัฐที่เพิ่มขึ้นจากระบบสวัสดิการสำหรับผู้เกษียณอายุและค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข ทำให้กรีซต้องขาดดุลงบประมาณและกู้ยืมเงินเพื่อการใช้จ่ายของรัฐบาล

¹ ปัจจุบันประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรป มี 27 ประเทศ ประกอบไปด้วย ออสเตรีย เบลเยียม เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ไอร์แลนด์ อิตาลี ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส สเปน สวีเดน สหราชอาณาจักร ไชปรัส สาธารณรัฐเช็ก เอสโตเนีย ฮังการี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มอลตา โปแลนด์ สโลวีเนีย สโลวาเกีย โรมาเนีย และบัลแกเรีย

² ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2553. "วิกฤติหนี้สาธารณะของสหภาพยุโรปและบทเรียนสำหรับประเทศไทย"

³ กลุ่มประเทศที่ใช้เงินสกุลยูโร หรือที่เรียกว่า กลุ่มประเทศยูโรโซน ปัจจุบันประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 16 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรีย เบลเยียม ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ไอร์แลนด์ อิตาลี ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส สเปน ไชปรัส มอลตา โปแลนด์ และสโลวาเกีย ตามความตกลงของสนธิสัญญา Maastrich ที่กำหนดให้มีการใช้เงินสกุลเดียวกันเพื่อให้ยุโรปรวมเป็นตลาดเดียว ให้สามารถเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ คน และเงินระหว่างประเทศในกลุ่มได้อย่างเสรี โดยเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2542 มี 11 ประเทศที่ใช้เงินยูโร ส่วนกรีซได้เข้าร่วมใช้เงินสกุลยูโรนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2544 ทั้งนี้ ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2544 เป็นช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่านการใช้เงินสกุลเดิมมาเป็นเงินสกุลยูโร และวันที่ 1 มกราคม 2545 ธนบัตรและเงินเหรียญยูโรหมุนเวียนออกใช้ในตลาดของประเทศสมาชิกและถอนธนบัตรและเงินเหรียญประจำชาติที่มีอยู่เดิมออกจากท้องตลาดทั้งหมด

เมื่อประเทศในสหภาพยุโรปใช้เงินยูโรเป็นเงินสกุลเดียวกัน ประเทศสมาชิกจำเป็นต้องใช้นโยบายการเงินร่วมกัน และในสภาวะอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำในช่วงที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากสภาวะสภาพคล่องล้มระบบ ส่งผลให้ประเทศที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ช้ากว่าโดยเปรียบเทียบ อย่างเช่น กรีซ ได้รับประโยชน์จากการมีต้นทุนในการกู้ยืมเงินในระดับต่ำ นอกจากนี้ การใช้เงินสกุลยูโรยังถือเป็นการเปิดประตูเข้าสู่ตลาดการเงินโลกได้โดยง่าย กล่าวคือ กรีซสามารถกู้ยืมเงินได้ง่ายขึ้น เพราะนักลงทุนต่างเชื่อมั่นในเงินสกุลยูโร ทำให้รัฐบาลกรีซมีการใช้จ่ายเกินตัวโดยดำเนินนโยบายขาดดุล การคลังมาอย่างต่อเนื่อง

ครั้นเมื่อเกิดวิกฤตการเงินโลกในปลายปี 2551 ต่อเนื่องถึงปี 2552 ประเทศต่างๆ ในสหภาพยุโรปต่างเผชิญกับการหดตัวของอุปสงค์ทั้งในและนอกประเทศ การเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวเร็วขึ้นในหลายประเทศ รวมถึงกรีซ อย่างไรก็ตาม การที่รัฐบาลก่อนนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น ในขณะที่รายได้ภาครัฐลดลงจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย ได้ส่งผลให้เกิดภาวะขาดดุลการคลังและยอดหนี้สาธารณะเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงเกิดปัญหาทางด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของภาครัฐต่อการชำระหนี้ในอนาคต โดยกรีซเป็นประเทศแรกที่ถูกสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Standard & Poor's ปรับลดความน่าเชื่อถือของพันธบัตรรัฐบาลลงจาก BBB+ เป็น BB+ เมื่อเดือนเมษายน 2553 ซึ่งเป็นผลมาจากการที่กรีซมีสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP สูงถึงร้อยละ 115.1 และการขาดดุลการคลังถึงร้อยละ 13.6 (เกณฑ์ของสหภาพยุโรปกำหนดให้ประเทศสมาชิกในกลุ่มมีหนี้สาธารณะได้ไม่เกินร้อยละ 60 และขาดดุลงบประมาณไม่เกินร้อยละ 3 ของ GDP) อีกทั้งความกังวลต่อความสามารถในการชำระหนี้สินของรัฐบาล โดยธนาคารพาณิชย์ของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะธนาคารในยุโรปที่ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลกรีซเป็นจำนวนมากจะได้รับผลกระทบหากรัฐบาลกรีซผิดนัดชำระหนี้

1.2 ผลจากวิกฤติ

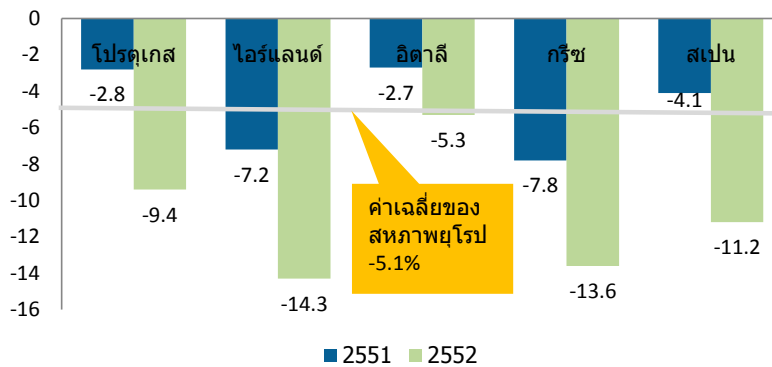
นอกจากกรณีของกรีซแล้ว นักลงทุนยังมีความกังวลต่อวิกฤติหนี้สาธารณะที่อาจลุกลามไปถึงโปรตุเกส ไอร์แลนด์ อิตาลี และสเปน หรือที่ผนวกเรียกรวมกันว่ากลุ่ม PIIGS โดยประเทศเหล่านี้มีการขาดดุลงบประมาณและมีหนี้สาธารณะในระดับสูง ดังภาพที่ 1 และ 2 ในขณะที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับต่ำ แม้ว่า GDP ของกรีซจะมี

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น สหภาพยุโรปโดยธนาคารกลางยุโรป (ECB) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ตกลงร่วมกันในการปล่อยเงินกู้จำนวน 110 พันล้านยูโร (ประมาณ 145 พันล้านเหรียญสหรัฐ) ระยะเวลา 3 ปี ให้แก่กรีซ เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2553 ภายใต้เงื่อนไขว่ารัฐบาลกรีซจะต้องลดการขาดดุลงบประมาณลงจากเดิมร้อยละ 13.6 ของ GDP ให้เหลืออยู่ที่ร้อยละ 3 โดยการลดการใช้จ่ายภาครัฐลง อาทิ การลดเงินเดือนและโบนัสข้าราชการ รวมถึงต้องหารายได้เข้ารัฐเพิ่มขึ้นผ่านการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้ และภาษีทรัพย์สิน เป็นต้น

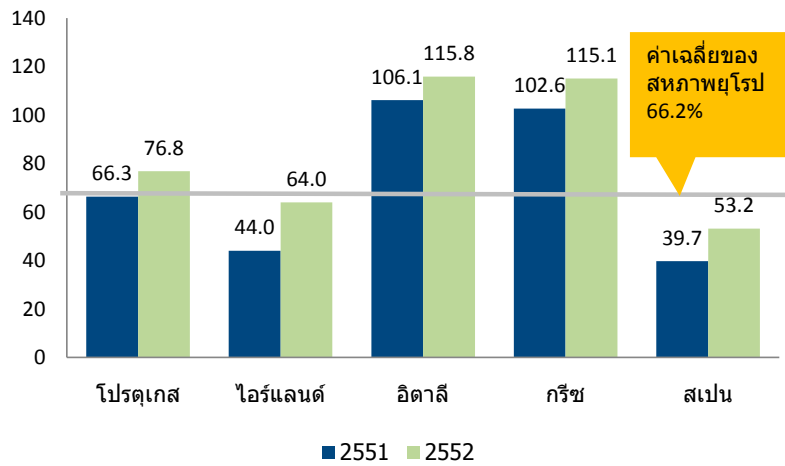
การปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ผนวกกับการที่รัฐบาลกรีซได้พยายามรักษาเสถียรภาพทางการคลังของประเทศนับตั้งแต่ปลายปี 2552 ได้สร้างความไม่พอใจแก่ประชาชนจนออกมาประท้วง และเกิดปัญหาจลาจลกลางเมืองขึ้นหลายครั้ง ซึ่งถือเป็นการซ้ำเติมต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากกรีซซึ่งเป็นประเทศขนาดเล็ก จำนวนประชากรเพียง 10.75 ล้านคน และมีพื้นที่น้อยกว่าไทยราว 4 เท่า มีรายได้หลักมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 15 ของ GDP ดังนั้น เหตุการณ์ความรุนแรงดังกล่าวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ต้องการเดินทางเข้าไปยังกรีซ โดยปัญหาดังกล่าวนี้เป็นปัญหาระยะสั้นที่ทำลายความสามารถของรัฐบาลกรีซที่จะต้องพยายามสร้างเสถียรภาพและความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นภายในประเทศให้ได้ ส่วนในระยะปานกลางรัฐบาลจะต้องแก้ไขปัญหาโครงสร้างสำคัญอย่างการเงินการคลังและชำระคืนเงินกู้ยืมต่างๆ ให้แล้วเสร็จ อีกทั้งการบริหารจัดการเรื่องรัฐสวัสดิการ ซึ่งเป็นปัญหาระยะยาวและภารกิจสำคัญของรัฐบาลกรีซที่ต้องแก้ไขต่อไป

สัดส่วนคิดเป็นเพียงร้อยละ 2.6 ของ GDP กลุ่มยูโรโซน แต่หากนับรวมขนาดเศรษฐกิจของกรีซเข้ากับทั้ง 4 ประเทศข้างต้นเป็นกลุ่ม PIIGS แล้ว ผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอาจเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ เนื่องจากสัดส่วนขนาดเศรษฐกิจของทั้ง 5 ประเทศจะมีขนาดใหญ่ขึ้น คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 35.2 ของเศรษฐกิจในยูโรโซน

ภาพที่ 1 การขาดดุลงบประมาณต่อ GDP

ภาพที่ 2 หนี้สาธารณะต่อ GDP

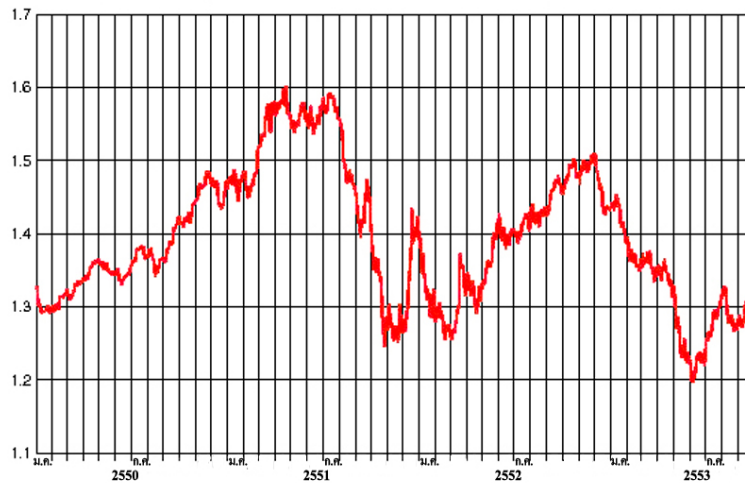

ที่มา: Eurostat

ข้อมูลของ Bank of International Settlements ของ สวิตเซอร์แลนด์ ยังระบุว่า ณ สิ้นปี 2552 ธนาคารพาณิชย์ สัญชาติยุโรปโดยเฉพาะ ฝรั่งเศส เยอรมนี รวมถึง สหราชอาณาจักร เป็นเจ้าหนี้ปล่อยสินเชื่อให้ธนาคารในกลุ่ม PIIGS มากที่สุด ดังนั้น หากรัฐบาลของประเทศในกลุ่ม PIIGS ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ย่อมส่งผลกระทบต่อสถานะของสถาบันการเงินของประเทศยุโรปดังกล่าว โดยหากสถาบันการเงินซึ่งเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงระบบเศรษฐกิจภายในประเทศนั้นๆ เกิดปัญหา

ย่อมจะส่งผลกระทบต่อไปยังเศรษฐกิจภายในประเทศเหล่านั้น ด้วย นอกจากนี้ ผลจากความกังวลต่อปัญหาวิกฤติการเงิน ในกรีซและกลุ่ม PIIGS รวมถึงยูโรโซน ยังส่งผลกระทบต่อ ความเชื่อมั่นของค่าเงินยูโร โดยเห็นได้จากค่าเงินยูโรเทียบกับ ค่าเงินเหรียญสหรัฐอ่อนค่ามากที่สุดอยู่ที่ 1.1957 ยูโรต่อ เหรียญสหรัฐ เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2553 (ต่ำสุดในรอบ 4 ปี) แม้ว่าปัจจุบัน (กันยายน 2553) ค่าเงินยูโรเมื่อเทียบกับ เหรียญสหรัฐจะปรับตัวดีขึ้นบ้างแล้วก็ตาม ดังภาพที่ 3 แต่ก็ยัง ถือว่าเป็นสถานการณ์ที่ยังไม่อาจวางใจได้นัก

ภาพที่ 3 อัตราแลกเปลี่ยนยูโรเทียบกับเหรียญสหรัฐ

ที่มา: <http://fx.sauder.ubc.ca>

ปัญหานี้สาธารณะของประเทศในยุโรปดังกล่าวนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อค่าเงินยูโรแล้ว ปัญหานี้ยังส่งผลกระทบต่อ การเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบันและอนาคต โดยข้อมูลจาก IMF เมื่อเดือนเมษายน 2553 และปรับปรุง ณ เดือนกรกฎาคม 2553 ระบุว่า จากปัญหาวิกฤติการเงินที่ถาโถมในปัจจุบัน จะทำให้เศรษฐกิจของกรีซในปี 2553 หดตัวลงร้อยละ 2 ก่อนที่จะปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยในปี 2554 และคาดว่าจะมีอัตราการเติบโตเป็นบวกร้อยละ 1.4 ในปี 2558 ซึ่งถือว่าการฟื้นตัวได้ช้าที่สุดในบรรดาประเทศกลุ่ม PIIGS ส่วนกลุ่มประเทศยูโรโซนนั้น IMF คาดว่า อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจใน

ปี 2553 และ 2554 จะขยายตัวร้อยละ 1.0 และ 1.3 ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปที่มีอัตราการขยายตัวเท่ากับร้อยละ 1.0 และ 1.6 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม หากเทียบกับอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกซึ่ง IMF คาดว่าในปี 2553 และ 2554 จะขยายตัวได้ถึงร้อยละ 4.6 และ 4.3 ตามลำดับ แล้ว นับว่าอัตราการเติบโตของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกถึง 4.6 และ 2.7 เท่า สำหรับ ปี 2553 และปี 2554 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และคาดการณ์อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ

รายการ	อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)				
	2551	2552	2553f	2554f	2558f
โปรตุเกส	0.0	-2.7	0.3	0.7	1.4
ไอร์แลนด์	-3.0	-7.1	1.5	1.9	2.5
อิตาลี	-1.3	-5.0	0.8	1.2	1.3
กรีซ	2.0	-2.0	-2.0	-1.1	1.4
สเปน	0.9	-3.6	-0.4	0.9	1.7
ยูโรโซน	0.6	-4.1	1.0	1.3	n.a.
สหภาพยุโรป	0.9	-4.1	1.0	1.6	n.a.
โลก	3.0	-0.6	4.6	4.3	n.a.

f = ประมาณการ

ที่มา: IMF

2. ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย

จากข้อมูลของ Global Trade Atlas พบว่า ปัจจุบันสหภาพยุโรปเป็นกลุ่มประเทศที่มีการนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับสูงที่สุดในโลก ด้วยมูลค่าเฉลี่ยปีละกว่า 68 พันล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ ข้อมูลของ CBI Market Information Database ยังระบุว่า กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปมีการบริโภคเครื่องประดับ (ทั้งเครื่องประดับแท้ และเครื่องประดับเทียม) สูงเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา ด้วยมูลค่ากว่า 34 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 20 ของมูลค่าการบริโภคเครื่องประดับทั่วโลก สหภาพยุโรปจึงถือเป็นตลาดอัญมณีและเครื่องประดับที่สำคัญของโลก รวมถึงเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทยด้วย

ทั้งนี้ เนื่องจากอัญมณีและเครื่องประดับจัดเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย ไม่ใช่สิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ดังนั้น ในยามที่เกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ หรือ ภาวะเศรษฐกิจ

ชะลอตัวลง จะทำให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลง ส่งผลกระทบต่อการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นอันดับแรก ด้วยเหตุนี้จึงมีความเป็นไปได้ที่ปัญหาวิกฤติการเงินที่เกิดขึ้นในสหภาพยุโรปอาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทย

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณามูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของไทยไปยังกรีซ กลุ่ม PIIGS ประเทศในยูโรโซน รวมถึงสหภาพยุโรปในภาพรวม ในช่วงที่ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจได้ก่อตัวให้เห็นอย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นปี 2553 จนถึงปัจจุบัน พบว่ามูลค่าการส่งออกไปยังประเทศและกลุ่มประเทศดังกล่าวยังขยายตัวได้ค่อนข้างดี โดยระหว่างเดือนมกราคม - สิงหาคม 2553 มูลค่าการส่งออกไปยังกรีซขยายตัวร้อยละ 9.86 ส่วนมูลค่าการส่งออกไปยังกลุ่ม PIIGS ยูโรโซน และสหภาพยุโรปขยายตัวได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 22.96, 19.44 และ 20.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 มูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ของไทยไปยังกรีซ รวมถึงสหภาพยุโรป เทียบกับมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยโดยรวม

รายการ	43-49 (เฉลี่ย)	2550	2551	2552	2553 (ม.ค.-ส.ค.)
มูลค่าการส่งออกไปยังประเทศกรีซ (ล้านเหรียญสหรัฐ)	7.95	10.60	11.68	6.93	4.59
สัดส่วนการส่งออก (ร้อยละ)	0.36	0.27	0.24	0.17	0.15
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	1.22	29.99	10.14	-40.70	9.86
มูลค่าการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศ PIIGS (ล้านเหรียญสหรัฐ)	71.17	130.39	198.72	188.75	150.03
สัดส่วนการส่งออก (ร้อยละ)	3.10	3.37	4.07	4.60	4.90
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	8.80	42.92	52.40	-5.17	22.96
มูลค่าการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศยูโรโซน (ล้านเหรียญสหรัฐ)	527.99	798.90	980.04	796.65	581.20
สัดส่วนการส่งออก (ร้อยละ)	23.13	20.65	20.06	19.46	18.97
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	7.39	20.16	22.67	-18.71	19.44
มูลค่าการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป (ล้านเหรียญสหรัฐ)	686.64	1,134.08	1,428.52	1,215.23	878.62
สัดส่วนการส่งออก (ร้อยละ)	29.78	29.32	29.23	29.68	28.68
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	10.38	21.60	25.96	-14.93	20.89

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดยสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

สำหรับแนวโน้มการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยสู่ตลาดสหภาพยุโรปตลอดปี 2553 สามารถแยกพิจารณาเป็นกรณีได้ดังนี้

2.1 กรณีวิกฤติเศรษฐกิจกรีซเพียงประเทศเดียว

ในแต่ละปีกรีซนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ด้วยมูลค่าเฉลี่ยราว 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 0.43 ของการนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับของสหภาพยุโรป สินค้านำเข้าส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 40) คือ เครื่องประดับทอง ทั้งนี้ แหล่งนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับที่สำคัญของกรีซ คือ อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ จีน เยอรมนี และฮ่องกง ตามลำดับ ส่วนไทยเป็นแหล่งนำเข้าในอันดับที่ 6

กรีซเป็นตลาดส่งออกในอันดับที่ 33 ของไทยด้วยมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ที่ไม่สูงนัก อีกทั้งยังมีสัดส่วนการส่งออกที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันมีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 0.15 จากเดิมในช่วงปี 2543 - 2549 มีสัดส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.36 สินค้าหลักที่กรีซนำเข้าจากไทย คือ เครื่องประดับแท้ คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 85 โดยแบ่งเป็นเครื่องประดับเงินและเครื่องประดับทองในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 49 และ 47 ของมูลค่าการส่งออก

เครื่องประดับแท้ของไทยไปยังกรีซ สินค้าส่งออกสำคัญในลำดับถัดมา คือ เครื่องประดับเทียม คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 13

หากวิกฤติเศรษฐกิจของกรีซรุนแรงมากขึ้น จนความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง อัญมณีและเครื่องประดับซึ่งเป็นสินค้าที่มีราคาสูงและไม่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนจะถูกตัดทอนหรือละเว้นการใช้จ่ายไปอย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 2 เนื่องจากมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปยังตลาดนี้มีสัดส่วนต่ำมากเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกโดยรวม ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมจึงแทบจะไม่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติครั้งนี้เลย และคาดว่ามูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปยังกรีซตลอดทั้งปี 2553 เมื่อเทียบกับปี 2552 จะยังขยายตัวเป็นบวก แต่มูลค่าการส่งออกอาจต่ำกว่าในช่วงปี 2550-2551 ที่มีมูลค่าเฉลี่ยกว่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี

2.2 กรณีวิกฤติเศรษฐกิจลุกลามไปสู่กลุ่ม PIIGS

ในแต่ละปีประเทศในกลุ่ม PIIGS นำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ด้วยมูลค่าเฉลี่ยประมาณ 6 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 10.50 ของการนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับของสหภาพยุโรป โดยมีอิตาลีเป็นผู้นำเข้ารายสำคัญที่สุดในกลุ่มด้วยสัดส่วนการนำเข้าราวร้อยละ 70

หากพิจารณามูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ของไทยไปยังประเทศในกลุ่ม PIIGS จากตารางที่ 2 พบว่า การส่งออกของไทยไปยังกลุ่มดังกล่าวในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาได้ทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับ โดยในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2553 มีสัดส่วนราวร้อยละ 4.90 จากเดิมที่เคยมีสัดส่วนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.10 ในช่วงปี 2543 - 2549 ทั้งนี้ สินค้าส่งออกของไทยไปยังกลุ่ม PIIGS เกือบร้อยละ 90 เป็นการส่งออกไปยังอิตาลี โดยสินค้าหลัก (ราวร้อยละ 80) ที่อิตาลีนำเข้าจากไทยก็คือเครื่องประดับทอง

ในกรณีที่วิกฤติเศรษฐกิจลุกลามไปยังกลุ่มประเทศ PIIGS จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยในระดับที่มากขึ้น โดยเฉพาะกรณีของประเทศอิตาลี ซึ่งนอกจากจะเป็นแหล่งนำเข้าเพื่อการบริโภคภายในประเทศแล้ว ยังเป็นแหล่งส่งผลิตสินค้าจากประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า ซึ่งรวมถึงประเทศไทย ก่อนที่จะนำเข้าสินค้ามายังอิตาลีและ

กระจายสินค้าหรือส่งออกไปยังตลาดผู้บริโภคอื่นๆ ในโลก ทั้งนี้ หากเกิดวิกฤติขึ้นในอิตาลี ความต้องการบริโภคสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับในตลาดนี้ย่อมต้องลดต่ำลง อย่างไรก็ดี เนื่องจากตลาดส่งออกเครื่องประดับทองซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของอิตาลี ประกอบด้วย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ฮ่องกง ฯลฯ ซึ่งตลาดเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป ยกเว้นฝรั่งเศสเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่อยู่ในกลุ่มสหภาพยุโรปด้วยกัน ดังนั้น แม้ว่าจะเกิดวิกฤติในกลุ่ม PIIGS แต่หากอิตาลียังสามารถรักษาระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและคงจุดเด่นในความเป็นสินค้าแบรนด์เนมของตนเองไว้ได้แล้ว การส่งออกสินค้านี้ไปยังตลาดโลกก็น่าจะยังขยายตัวได้ดี และช่วยให้ธุรกิจการค้าอัญมณีและเครื่องประดับของอิตาลีเติบโตต่อไปได้

ดังนั้น กรณีวิกฤติเศรษฐกิจลุกลามไปสู่กลุ่ม PIIGS อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทยอาจได้รับผลกระทบสูงกว่ากรณี 2.1 อย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 2 ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2553 การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปยังประเทศในกลุ่ม PIIGS ยังขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้าได้ถึงร้อยละ 22.96 จึงคาดการณ์ว่า มูลค่าการส่งออกตลอดปี 2553 จะยังขยายตัวได้ดี และมีมูลค่าการส่งออกอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2551

2.3 กรณีวิกฤติเศรษฐกิจลุกลามไปสู่ประเทศในยูโรโซน

ในแต่ละปีประเทศในกลุ่มยูโรโซนนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ราว 40 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 70 ของมูลค่าการนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับของสหภาพยุโรป ผู้นำเข้ารายสำคัญในกลุ่ม ได้แก่ เบลเยียม เยอรมนี อิตาลี และฝรั่งเศส เป็นต้น ซึ่งประเทศในกลุ่มยุโรปตะวันตกเหล่านี้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ดังนั้น ผู้บริโภคในตลาดดังกล่าวจึงมีความต้องการบริโภคอัญมณีและเครื่องประดับในระดับสูง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณามูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ของไทยไปยังกลุ่มประเทศยูโรโซนทั้งหมด ตามตารางที่ 2 พบว่า มีสัดส่วนการส่งออกอยู่ระหว่างร้อยละ 19 - 23 ตลาดที่สำคัญในกลุ่มยูโรโซน คือ เบลเยียม อิตาลี เยอรมนี และฝรั่งเศส ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดครองส่วนแบ่งราวร้อยละ 90 ของมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับจากไทยไปยังกลุ่มประเทศยูโรโซน โดยเบลเยียมเป็นตลาดส่งออกเพชรที่เจียระไนแล้ว ส่วนสินค้าที่ส่งออกไปยังอิตาลี คือเครื่องประดับทองดัดที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ขณะที่สินค้าส่งออกไปยังเยอรมนีและฝรั่งเศสส่วนใหญ่เป็นเครื่องประดับแท้

ทั้งเครื่องประดับเงินและเครื่องประดับทอง โดยเยอรมนีมีสัดส่วนของเครื่องประดับเงินสูงกว่าเครื่องประดับทอง ต่างจากฝรั่งเศสที่นำเข้าเครื่องประดับทองมากกว่าเครื่องประดับเงินเล็กน้อย

ในกรณีวิกฤติการเงินส่งผลกระทบต่อกลุ่มอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งค่าเงินยูโรขาดเสถียรภาพแล้ว การนำเข้าสินค้าจากไทย ทั้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศและเพื่อการส่งออกต่อ จะได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ สินค้านำเข้าจากต่างประเทศรวมถึงประเทศไทยจะมีราคาแพงขึ้น ทำให้ผู้บริโภคภายในประเทศยูโรโซนมีศักยภาพในการบริโภคลดลง ขณะที่การนำเข้าสินค้าเพื่อส่งออกต่อจะมีต้นทุนสินค้าสูงขึ้น จนทำให้ราคาสินค้าที่จะส่งออกต่อไม่ถึงจุดใจตลาดผู้ซื้อ และกระทบต่อขีดความสามารถในการส่งออกตามลำดับ อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลในตารางที่ 2 คาดว่ามูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปยังประเทศในกลุ่มยูโรโซน ตลอดทั้งปี 2553 จะยังขยายตัวเป็นบวกและไม่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการเงินในครั้งนี้นัก

2.4 กรณีวิกฤติเศรษฐกิจลุกลามไปสู่กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป

ในแต่ละปีกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ราว 57 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 31 ของมูลค่าการนำเข้าในตลาดโลก ผู้นำเข้ารายสำคัญในกลุ่มส่วนใหญ่เป็นประเทศในกลุ่มยูโรโซน เช่น เบลเยียม เยอรมนี อิตาลี และฝรั่งเศส นอกจากนี้ ยังมีสหราชอาณาจักร เป็นหนึ่งในผู้นำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับในกลุ่มนี้ด้วยสัดส่วนราวร้อยละ 28

เมื่อพิจารณาถึงมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ของไทยไปยังประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ในช่วงปี 2543 - 2549 พบว่ามีมูลค่าเฉลี่ยปีละเกือบ 690 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปี 2550 - 2552 มีมูลค่าเฉลี่ยกว่าหนึ่งพันล้านเหรียญสหรัฐ ส่วน 8 เดือนแรกของปี 2553 มูลค่าการส่งออกปรับตัวดีขึ้น โดยขยายตัวร้อยละ 20.89 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า ตลาดส่งออกที่สำคัญของอัญมณีและเครื่องประดับไทยในสหภาพยุโรปประกอบไปด้วย เบลเยียม เดนมาร์ก เยอรมนี อิตาลี และสหราชอาณาจักร ตามลำดับ ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 มูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ของไทยไปยังตลาดสำคัญในสหภาพยุโรป

ลำดับที่	ประเทศ	ล้านเหรียญสหรัฐ					เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)		
		43-49 (ค่าเฉลี่ย)	2550	2551	2552	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)	51/50	52/51	53/52 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	เบลเยียม	246.90	269.74	316.97	263.57	191.22	17.51	-16.85	11.90
2	เดนมาร์ก	11.96	74.93	130.64	177.35	165.55	74.34	35.76	78.52
3	เยอรมนี	98.07	143.91	182.99	180.83	127.45	27.15	-1.18	30.45
4	อิตาลี	39.11	80.78	181.17	154.16	124.49	124.27	-14.91	22.63
5	สหราชอาณาจักร	130.45	235.45	280.69	215.19	110.19	19.21	-23.34	-16.96
6	ฝรั่งเศส	62.96	101.76	110.74	102.22	69.10	8.82	-7.69	18.18
7	เนเธอร์แลนด์	13.41	34.94	41.87	32.21	23.06	19.85	-23.07	22.83
8	ออสเตรีย	30.61	111.46	119.16	21.87	16.21	6.90	-81.64	15.36
9	สเปน	17.68	30.18	-4.00	19.37	14.29	-113.26	-584.00	26.73
10	สวีเดน	10.35	10.79	14.51	11.02	9.15	34.46	-24.04	56.26
11	อื่นๆ	25.15	40.12	53.79	37.44	27.91	34.07	-30.41	22.32
	รวม	686.64	1,134.08	1,428.52	1,215.23	878.62	25.96	-14.93	20.89

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดยสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ทั้งนี้ ตลาดส่งออก 10 อันดับแรกซึ่งมีสัดส่วนรวมร้อยละ 96 ของมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ของไทยไปยังสหภาพยุโรป มีเดนมาร์ก สหราชอาณาจักร และสวีเดน ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มประเทศยูโรโซน ประเทศเหล่านี้จึงอาจไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากวิกฤติการเงินในครั้งนี้ แต่การที่เป็นประเทศใกล้เคียงและอยู่ในสหภาพยุโรปเช่นเดียวกัน จึงมีการผูกพันในทางการเงินกับประเทศที่ประสบปัญหาหนี้สาธารณะทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น กรณีที่ธนาคารพาณิชย์ในสหราชอาณาจักรเป็นเจ้าของหนี้รายใหญ่ของประเทศในกลุ่ม PIIGS ซึ่งในท้ายที่สุดแล้ว หากประเทศในกลุ่ม PIIGS ประสบปัญหาวิกฤติการณ์ทางการเงินย่อมส่งผลกระทบต่อสหราชอาณาจักรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ ข้อมูลของ Global Trade Atlas ยังระบุว่า ตลาดสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับจากเดนมาร์ก สหราชอาณาจักร และสวีเดน ส่วนใหญ่จะเป็นประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น กรณีของเดนมาร์กซึ่งเป็นตลาดส่งออกเครื่องประดับเงินที่สำคัญแห่งหนึ่งของไทย ในขณะที่เดนมาร์กก็เป็นแหล่งส่งออกเครื่องประดับเงินไปยังประเทศในสหภาพยุโรปอีกทอดหนึ่ง โดยมีลูกค้ารายสำคัญ ได้แก่ เยอรมนี สหราชอาณาจักร สเปน และโปแลนด์ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างกัน

อย่างใกล้ชิด ดังนั้น หากเกิดวิกฤติการเงินขึ้นในประเทศใดประเทศหนึ่งหรือภายในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อไปยังประเทศอื่นๆ ในสหภาพยุโรปด้วย

ดังนั้น กรณีวิกฤติเศรษฐกิจลุกลามไปยังหลายประเทศ หรือทั่วทั้งภูมิภาคยุโรปแล้ว อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทยจะได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่าในทุกกรณีข้างต้น อย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 2 ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2553 การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปยังประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปยังขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้าได้ถึงร้อยละ 20.89 จึงคาดการณ์ได้ว่า มูลค่าการส่งออกตลอดปี 2553 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าจะยังขยายตัวเป็นบวก แต่สัดส่วนมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของไทยไปยังสหภาพยุโรปน่าจะปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับทุกช่วงเวลาที่ผ่านมา

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงอาจสรุปความสัมพันธ์ของระดับความรุนแรงของผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยและระดับความเป็นไปได้ที่จะเกิดวิกฤติในกรณีต่างๆ ดังตารางที่ 4

3. แนวทางการรุกรับปรับตัว

แม้ว่าในปัจจุบันวิกฤติเศรษฐกิจในกรีซและสหภาพยุโรปอาจจะยังไม่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยอย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทยก็ไม่ควรที่จะประมาท หากแต่จะต้องเตรียมพร้อมรับมือกับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดขึ้น ดังแนวทางต่อไปนี้

3.1 การประกันความเสี่ยงจากการส่งออก/อัตราแลกเปลี่ยน

ผู้ประกอบการไทยที่ดำเนินธุรกิจค้าขายกับนักธุรกิจในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปควรพิจารณาใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อช่วยบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ไม่ว่าจะเป็นการซื้อหรือขายเงินตราล่วงหน้า (Forward Contract) และการเปิดบัญชีสกุลเงินตราต่างประเทศ (Foreign Currency Deposit) เป็นต้น รวมถึงเครื่องมือที่ช่วยบริหารความเสี่ยงจากการได้รับชำระค่าสินค้าล่าช้าหรือการปฏิเสธการชำระ

เงินค่าสินค้า โดยการทำประกันการส่งออก (Export Credit Insurance) เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนจากปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการส่งออกไปยังประเทศในสหภาพยุโรป นอกจากนี้ การพิจารณาคำสั่งซื้อของผู้ซื้อรายใหม่จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปด้วยความรอบคอบก็น่าจะช่วยลดปัญหาความเสี่ยงจากการส่งออกดังกล่าวได้ทางหนึ่ง

3.2 การปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจขึ้น สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับซึ่งเป็นสินค้าหรูหราราคาแพงจะได้รับผลกระทบเป็นอันดับต้นๆ แต่โดยพื้นฐานแล้วชาวยุโรปไม่ว่าจะเป็นประเทศในกลุ่ม PIIGS ยูโรโซน รวมถึงสหภาพยุโรปต่างนิยมบริโภคอัญมณีและเครื่องประดับเป็นทุนเดิม ดังนั้น หากเกิดวิกฤติการเงินและเศรษฐกิจจะลดตัวลง ผู้บริโภคจะปรับเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมในการบริโภค เช่น อาจหันไปบริโภคเครื่องประดับทองที่มีปริมาณเนื้อทองลดลง โดยอาจปรับเปลี่ยนไปสู่เครื่องประดับทอง 9 และ 14 กะรัต จากที่เคยนิยมทอง 18 กะรัต หรืออาจหันไป

บริโภคเครื่องประดับเงิน หรือ เครื่องประดับเทียมเพิ่มขึ้น เนื่องจากสินค้าประเภทดังกล่าวมักมีราคาไม่แพง และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในเชิงแฟชั่นได้เป็นอย่างดี ผู้ประกอบการไทยควรตระหนักถึงประเด็นดังกล่าวและพิจารณาปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคด้วย โดยอาจหารือกับผู้ซื้อ/ผู้นำเข้าในยุโรปถึงเทรนด์หรือรูปแบบของสินค้าที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปท่ามกลางความกังวลต่อวิกฤติเศรษฐกิจในปัจจุบัน

3.3 การแสวงหาตลาดส่งออกแห่งใหม่

แม้ว่ากลุ่มประเทศสหภาพยุโรปจะเป็นตลาดอัญมณีและเครื่องประดับที่มีศักยภาพในการบริโภคสูง ซึ่งผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องรักษาฐานตลาดแห่งนี้ไว้ แต่การชะลอตัวทางเศรษฐกิจของหลายประเทศในภูมิภาคนี้ทำให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลง ส่งผลให้การใช้จ่ายของผู้บริโภคลดลงไปด้วย จึงส่งผลกระทบต่อสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งผู้บริโภคมักตัดทอนการใช้จ่ายเป็นอันดับต้นๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยจึงควรพิจารณาขยายตลาดการส่งออกสินค้าไปยังประเทศที่มีศักยภาพอื่นๆ เช่น

รัสเซีย และกลุ่มประเทศในตะวันออกกลาง เป็นต้น รวมถึงประเทศที่ไทยได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากรจากข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างกัน เช่น ออสเตรเลีย จีน อินเดีย และกลุ่มประเทศในอาเซียน เป็นต้น ซึ่งประเทศเหล่านี้แม้ว่าจะมีมูลค่าการค้าอัญมณีและเครื่องประดับกับไทยไม่สูงนัก แต่ตลาดภายในประเทศกำลังได้รับการพัฒนาและมีแนวโน้มบริโภคสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการไทยจึงไม่ควรที่จะมองข้ามตลาดเหล่านี้ นอกเหนือจากตลาดเดิมที่มีศักยภาพอย่างสหรัฐฯ และญี่ปุ่น

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มงานวิจัยข้อมูลเศรษฐกิจการค้า ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. 2553. “วิกฤติเศรษฐกิจกรีซ”.

กอบศักดิ์ ภูตระกูล, ดร. 2553. “บทเรียนจากกรีซ” แหล่งที่มา: <http://www.kobsak.com>, 16 มิถุนายน 2553.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2553 “ปัญหาหนี้สาธารณะในยุโรปและความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจไทย”.

มันทนา เลิศชัยทวี. 2553. “บทเรียนจากวิกฤติหนี้สาธารณะของกรีซ”. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 1 มิถุนายน 2553.

สมศรี ศิษย์มัต, ดร. 2553. “วิกฤติหนี้สาธารณะในยุโรปกระเทือนเศรษฐกิจไทย”. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 13 กรกฎาคม 2553.

ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2553. “วิกฤติหนี้สาธารณะของสหภาพยุโรปและบทเรียนสำหรับประเทศไทย”.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2553. “ปัญหาหนี้สาธารณะของกรีซและผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย”.

CBI Market Information Database. 2009. The Jewellery Market in the EU. September 2009.

Eurostat. 2010. Eurostat Newsrelease Euroindicators. 22 April 2010.

Eurostat. 2009. Government Finance Statistics 2009 edition.

International Monetary Fund. 2010. World Economic Outlook Update (July 2010).

International Monetary Fund. 2010. World Economic Outlook (April 2010).

ภารกิจของศูนย์ข้อมูลคือ การให้บริการข้อมูลการค้าอัญมณี และเครื่องประดับที่ถูกต้องและทันเหตุการณ์

ระบบฐานข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับออนไลน์ซึ่งจัดทำขึ้นโดยศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับของสถาบัน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเผยแพร่ข้อมูลเชิงลึกด้านต่างๆ ในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสู่สาธารณชนอย่าง กว้างขวางและมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนกลยุทธ์การผลิตและการตลาดได้อย่างเหมาะสม พัฒนา รูปแบบสินค้าได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ทางธุรกิจ ตลอดจนหลีกเลี่ยงการเกิดข้อเสียเปรียบทางการค้า

ระบบฐานข้อมูลออนไลน์นำเสนอข้อมูลด้านการตลาดอัญมณีและเครื่องประดับ สถิติมูลค่าการนำเข้าส่งออก กฎระเบียบการค้า อัตราภาษีศุลกากร งานแสดงสินค้าและการประชุมสัมมนานานาชาติด้านอัญมณีและเครื่องประดับ รายชื่อผู้นำเข้าในประเทศคู่ค้าที่สำคัญ รายชื่อผู้ส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทย ฯลฯ ผู้สนใจสามารถใช้บริการได้โดย ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ เพียงคลิกเข้าไปที่ <http://gemandjewelrydb.git.or.th/gem>

จัดทำและเผยแพร่โดย สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) อาคารวิจัยและตรวจสอบอัญมณี ชั้น 6 ในบริเวณคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร 02 218 5470-4 โทรสาร 02 218 5474 เว็บไซต์ www.git.or.th อีเมล jewelry@git.or.th

เอกสารฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) การพิมพ์ซ้ำหรือการนำข้อมูลทั้งหมดหรือ ส่วนหนึ่งส่วนใดไปเผยแพร่ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม จะต้องได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)